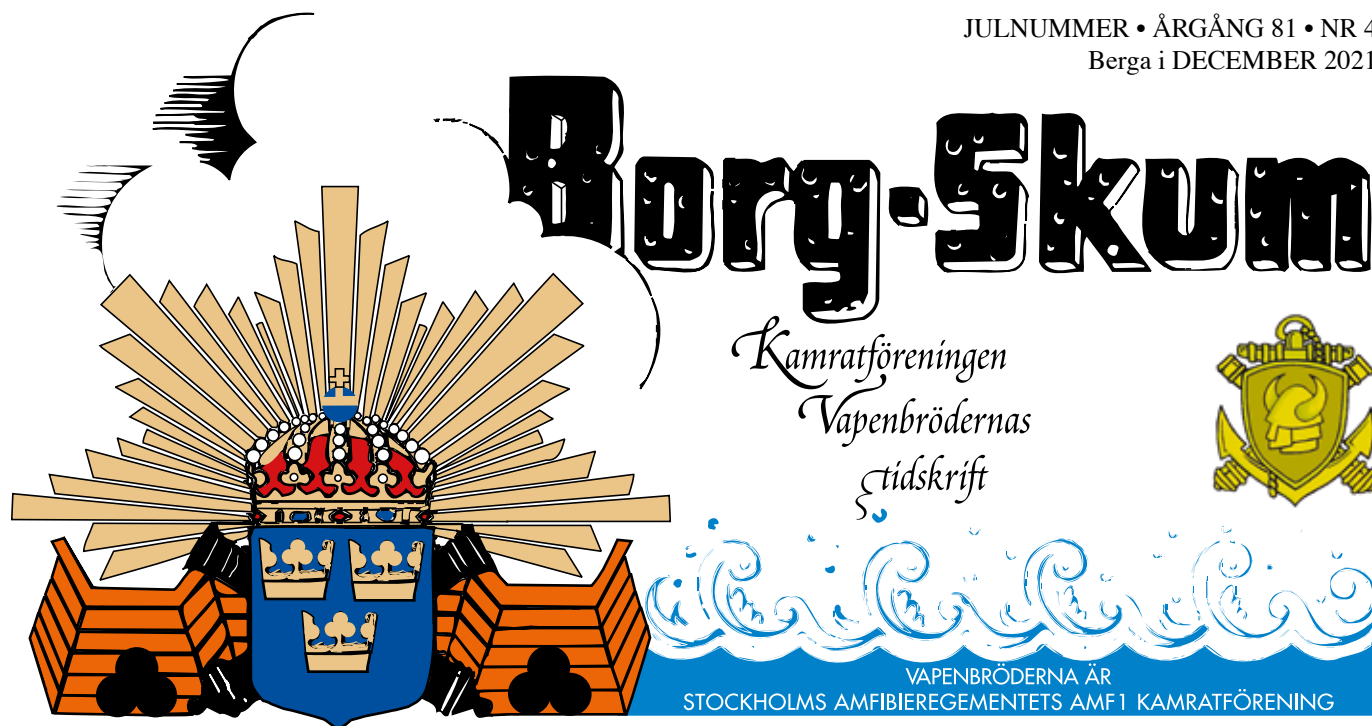

JULNUMMER • ÅRGÅNG 81 • NR 4
Berga i DECEMBER 2021

"Det ska böjas i tid ..."

I skrivande stund har vi solsken, vindstilla och minus 6 grader – härligt. Härmed inleder jag mitt sista nummer av Borg-Skum. Jag började 1998 som medarbetare i Redaktionskommittén tillsammans med två andra. Redaktör var *Tor-Arne Svensson*. 2001 avgick T-A och jag blev utsedd till Redaktör. Det fanns således en startsträcka som gav mig möjlighet att bekanta mig med alla trix för att Ni, Vapenbröder, skulle få skriften på utsatt tid vilket jag nu har gjort i 20 år. Ett av skälen till att jag slutar är svårigheten att kunna följa verksamheten på vårt fina Värdförband. Härmed ingen skugga på den fina kontakt och det trevliga öppna sättet som alla där har visat mig. Ett STORT TACK för det.

Vi hade bekymmersamt att tidvis kunna skapa och ge ut en vettig upplaga beroende på den då rådande ekonomiska situationen. Ett vikande medlemsan-

tal innebar då och då att medlemsavgifterna inte täckte kostnaden och stödet från förbundet under ett antal år inte var tillräckligt. Minns när vi hade 12 sidor och då som dubbelnummer. Det som öppnade en ny tid var egentligen *Veteranutredningen*, där jag lyckades med att lägga Sveriges äldsta kamratförening "på kartan". Härvid finns det ett omfattande narrativ som inte får plats här.

Kamrater, glöm inte att vi har ett Militärkulturhistoriskt arv att bära vidare till framtida Kamrater. Jag uppmanar alla att stödja den pågående Redaktören på bästa sätt. Ett jättetack även till *Gunilla Borg* som under många år har bidragit med ett fantastiskt layoutarbete.

Ja, visst är det lite vemodigt att avsluta det här ämbetet men tidens gång går inte att hejda.

Jag önskar vår nye redaktör Victor Persson lycka till. ■

**Tack för en underbar tid och än en gång:
Fortsätt att motionera!
Hans-Jochen Seifert
Red 2001–2021**

VAPENBRÖDERNA

www.vapenbroderna.se
vapenbroderna1899@gmail.com

Föreningens adress och tel:

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga
Tel: 076 164 29 19

Skattmästarens adress och tfn:

Marie Wall
Klippgatan 16C Lgh 1605 · 171 47 Solna
Mobil 070 886 50 25
evmavi03@gmail.com

Årsavgift:

200 kr
Famijemedlem 100 kr

Bankgiro:

473-0537

Swish:

12 34 35 29 28

STYRELSE

Ordförande:

Hans Granlund

1. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Staffan Vestin

2. vice ordförande

Örjan Möller

Veteran- och anhörigsamordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Carl von Gerber, Lars-Inge Pettersson,
Magnus de Jong, Per Brännhammar,
Lars Lindbom, Patrick Holmlin,
Leif Eriksson, Sven-Åke Wickström

Suppleanter:

Fredrick Sperling,
Claes-Arne Sunnman, Jan Fredriksson,
Peter Thomelius

Revisorer:

Håkan Söderlind, Rickard Askstedt

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Göran Mattson, Anders Boman

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller
förslag rörande föreningens
verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Utgivning:

Fyra nummer per år

Foto:

Victor Persson
Ditte Boysen Ruge

Layout:

ANV Grafiska AB
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Tryckeri AB Orion

**Adressändring
meddelas skattmästaren**

ORDFÖRÄNDEN

har ordet

SYSTRAR OCH BRÖDER,

När jag skriver detta är det november och ca 30 grader varmt här i *Mogadishu*. Eder ordförande och ödmjuka tjänare är på insats. Det är ibland viktigt att påminna oss om varför vi har de här jobben och vad vi är utbildade för. Må vara till nationens försvar hemma i våra skärgårdar, i kaserner, i norra Afghanistan eller i mörkaste Afrika. Ett är dock säkert alla behövs och alla gör skillnad.

Sedan förra numret av *Borg-Skum* har regementet fått ett systerförband. Vi i Vapenbröderna ser fram emot att fördjupa vårt samarbete med *Älvsborgs Amfibieregemente* och alla kamraterna i Göteborg. *Välkomna tillbaka!* Ni är på amfibiskt manér nu utvilade, hungriga och redo att lägga ytterligare en skuldra under den gemensamma försvarsansträngningen. Extra roligt är att kamraterna i Göteborg har konfirmerat att de redan nästa år är redo att agera som värdar för de samlade Kustartilleri- och Amfibieregementenas nästa återträff. Jag ser fram emot att då återigen kunna träffa kamrater och kollegor från förr och nu. Gör en not i era almanackor om första helgen i september 2022! *Väl mötta.*

Utbildningen går vidare, så också övningsverksamheten. Som vanligt är sensommaren och hösten högsäsong i landstigningsbranschen. Så har det varit länge. Redan under kalla kriget var Kustartilleriets utbildningsrytm och beredskap anpassad för att kulminera under de mörkare sommarmånaderna då risken för ett överraskande inlett angrepp bedömdes som störst. Eftersom militärgeografin och de meteorologiska förhållandena inte ändrats så är det fullt logiskt att årets intensivaste övnings- och utbildningstid är sommar-höst.

SWENEX och övning **TORLEIF** har kommit att bli två tydliga fixpunkter under övnings- och utbildningsåret. Den förra var i år var både omfattande och hade internationella inslag. Något som vi nästan har kommit att ta för givet i de större övningarna. Med all rätt! Det speglar de säkerhetspolitiska vägval vi har gjort de senaste åren och manifesterar det nära samarbete som Marinen idag har med bland annat sin Finska motsvarighet. Ett samarbete som för vårt regemente går tillbaka tjugo år.

Övning **TORLEIF** är och förblir en milstolpe i alla amfibiesoldaters utbildning. Övningen som för första gången prövar våra blivande soldaters grundläggande förmågor och som genom detta också förbereder dem för den fortsatta utbildningen. Och sist men inte minst har kommit att bli passagen till att bära den gröna baskern. Tidlost. Vi hälsar dem välkomna i kamratkretsen. ■

AVSLUTNINGSVIS

Detta är vår mångåriga *redaktörs sista Borg-Skum*. Jag är den första att tacka *Hans-Jochen* för det mångåriga och pliktrogna arbete med vår tidning. *Borg-Skum* har varit en självklar och ständig följeslagare i regementets dagrum och mässar under lång tid. Över åren har regementets intresse varierat men redaktionens arbete har oförtrutet gått vidare.

FÖR DET TACKAR VI DIG!

Mogadishu, torsdag 11 november

*Hans Granlund
Ordförande*

Chefen FÖR STOCKHOLMS AMFIBIEREGEMENTE

SYSTRAR, BRÖDER OCH MEDARBETARE

Återigen närmar vi oss årets slut och på grund av ihållande restriktioner har vi även detta år gång efter annan tvingats tänka om och nytt för att nå våra mål. I vår iver att alltid lösa uppgift har vi utvecklat våra arbetsrutiner och enkelt sammanfattat kan jag konstatera att vi blivit förbaskat bra på att anpassa oss. Pandemin till trots har vi i all väsentlighet levererat i enlighet med högre chefs order. Vi har gjort allt vi kan med allt vi har.

Vi har fortsatt vår värnpliktsproduktion och levererat soldater i världsklass till krigsförbanden i både Stockholm och Göteborg. Enskilt och tillsammans med andra har förbandet vässat sina förmågor ytterligare och genom övningar som **ARCHIPELAGO ENDEAVOR** och **SWENEX** har vi visat att vi står stadigt när övriga samhället har det tufft.

Vårt ständiga arbete med jämställdhet och jämlikhet har fortgått med oförändrad kraft och bidragit till att vi idag har fler kvinnor i uniform än vad vi tidigare haft. Ett glädjande trendbrott som med all säkerhet kommer bidra till en bättre arbetsmiljö och en bredare kunskaps- och erfarenhetsbas i hela vår personalkader.

Som kronan på verket har vi i år dessutom lagt grunden för amfibiekårens fortsatta utveckling genom återetableringen av Älvsborgs amfibieregemente, Amf 4, i Göteborg. En historisk händelse och uppgift som under lång tid krävt mycket hårt arbete från förbandets personal, men som nu också givit oss de förutsättningar vi behöver för att kunna möta morgondagens utmaning. För första gången på 50 år ska vi nu växa oss starkare.

För amfibiekårens del innebär detta i det närmaste en fördubbling av såväl grundorganisation som krigsorganisation. I kombination med att krigsförbanden vässas ordentligt både materiellt och strukturellt kommer även taktik och stridstekniker att förändras i grunden. En utveckling som med tiden kommer göra oss starkare, men som inte på något

sätt bidrar till att göra livet enklare. Genom ett ständigt behov av samordning och prioriteringar mellan Älvsborgs- och Stockholms amfibieregemente kommer vår samlade förmåga till anpassning med all säkerhet provas även framgent.

Parallellt med denna utveckling ska vi, tillsammans med delar ur Marinbasen, dessutom utbilda och rotera ner med stora delar av 2.amfibiebataljonen till Mali för att delta i FN-insatsen **MINUSMA** under andra halvåret 2022. En insats och uppgift som, om än tids- och resurskrävande, tydligt visar på marinens breda kompetensområde och höga tillgänglighet.

Att framtiden ser ljus ut för amfibiekåren råder det ingen tvekan om. Jag ser fram emot att våra kollegor i Göteborg nu ska fortsätta att leverera och att vi här i Stockholm ska kunna återuppta vår gemensamma förmåga med *Nylands brigad*. Med målsättningen att vara så starka som möjligt 2023 är min ambition och förhoppning att vi ska kunna samverka och samöva så mycket som möjligt under kommande år.

Avslutningsvis har vi, med försvarsbeslutet i ryggen, nu en tydlig bild av vart vi ska och även om vi redan tagit viktiga kliv på vägen är det nu allting börjar. Tillsammans med våra kollegor i Göteborg, på marininstaben och på SSS ska vi nu bygga framtidens amfibieförband. En tuff utmaning vi med all säkerhet kommer lösa. *Semper Opus Solve.* ■

Patrik Gardesten

Kamrater,

Jag vill börja med att välkomna två nya föreningar;

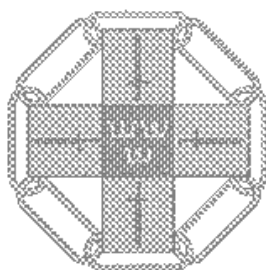
**Kamratföreningen Röjdykarna &
Marina Ingenjörers Förening (MingF)**

Tillväxt råder! Fantastiskt att skåda, K 4, Amf 4, I 13 och F 16 har blivit återinvigda och efter nyår väntar återinvigning av I 21 med en kår i Östersund samt A 9. Återigen får vi förband i de strategiska områdena Göteborg och nedre Norrland. Betydelsen av att ha förband utgångsbaserade i strategiska områden kan aldrig underskattas. Återblivelsen av dessa förband innebär också att ett antal kamratföreningar kommer att få nya värdförband.

Coronapandemien fortsätter att härja dock, i skrivande stund, innebär den inte allt för stora konsekvenser. Med anledning av pandemin har vi från styrelsen i prioriterat de regionala mötena. Huvuddelen har genomförts med enligt många sagesmän, ett gott resultat. Gotland står på tur i vecka 47 och efter nyår genomförs möten i ÖN och i Syd. Temat på dessa möten har varit folkförankring. När hela Totalförsvaret skall tillväxa behövs det kunskap och förståelse vilket åstadkoms genom en tretimmars kurs som förtjänstfullt har tagits fram av Frivilliga försvarsorganisationer (FFO). På huvuddelen av de regionala mötena har deltagarna fått uppleva denna kurs. Jag uppmanar er alla att söka möjligheten att bli kursledare för denna mycket viktiga utbildning genom att söka kontakt med era lokala företrädare för FFO. Nu när nästan alla förväntas bli krigsplacerade är kunskap och förståelse av yttersta betydelse! Läs gärna *Göran Andersson* artikel om folkförankringsprojektet på hemsidan

En annan viktig fråga som avhandlades var era överenskommelser med ert värdförband. På de flesta ställena fungerar detta bra men tyvärr finns det fläckar som stör både mig och vår kontakt på Högkvarter. Jag uppmanar er alla att

höra av sig till mig där dialogen mellan er och ert värdförband inte fungerar. Den i oktober slutna överenskommelsen, treårig, mellan Försvarsmakten och **SMKR** skall ses som en riksligare för överenskommelse mellan kamratförening och värdförband. Överenskommelsen finns på vår hemsida samt i Försvarsmaktens diariesystem Vidar. Överenskommelsen kommer att kompletteras av ett Högkvarters direktiv till förbanden (motsvarande) samt att lednings- och lydnadsförhållanden kommer att beskrivas i verksamhetsuppdragen 2022.

Den tredje frågan som avhandlades var att delge varandra goda idéer i syfte att utveckla verksamheten. Upplevelsen av mötena är att många får ny inspiration till utveckling och nytänkande andra får njuta av att förmedla goda tankar och idéer. Att få möjlighet att diskutera viktiga frågor är ju centrala i de regionala mötena därför är det trist att inse att väldigt många föreningar inte deltar och än värre inte ens svara på kallelser. Vi kan alltid bli bättre och att stjäla goda idéer är oerhört smart! En annan god möjlighet att delge varandra goda idéer är att sprida dem på vår hemsida, kontakta *Jolo* (webmaster) så hjälper han er. Överhuvudtaget vill jag att ni går in på hemsidan oftare där finns mycket bra information.

Avslutningsvis vill jag påminna oss alla att vi företräder tre generationer, dåtid – vi vårdar våra förbands minnen. Vi hjälper till med utbildning för all personal om vårt förbands historia och traditioner. **Nutid** – vi deltar för att stärka folkförankring och försvarsvilja, fråga gärna er *förbandschef* vad ni kan hjälpa till med i denna fråga förutom att engagera er i FFO utbildning. Vi stöttar våra förband i samband med ceremonier, tävlingar och andra arrangemang. Vi är goda samtalspartner för unga anställda som då och då behöver att en äldre lyssnar (viktigast) och kanske bistår med något råd. **Framtid** – vi gör allt för att bistå Försvarsmakten med dess tillväxt. Få era barn med kompisar, barnbarn med kompisar och även barnbarnbarn med kompisar att primärt göra värnplikt för att sedan söka officers-, reservofficers – alternativt specialistofficersutbildning! Vi kan alla bidra till Försvarsmaktens tillväxt!!

Slutligen vill jag tacka er alla för era fina instanser under detta andra pandemiår! Jag vet att de samtal som ni ringt till kamrater under året har betytt oerhört mycket!

God jul och ett gott nytt år, 2022!

På återseende under representantmötet i slutet av mars och under det nordiska kamratföreningsmötet i Tavastehus i mitten av juni. ■

Fortsätt främja
KAMRATSKAP och **SAMHÖRIGHET!!**

Vi ses den 29 mars.

*Anders Emanuelson
Förbundsordförande SMKR*

Inviqning

av **STOCKHOLMS AMFIBIEREGEMENTE**

Huvuddelen av förbandet.

Bataljonsfanan i tåten.

Fanvakten med Kamratföreningsfanorna.

Fanparad med Regementets vackra fana.

Vi var 10 Vapenbröder som hörsammade inbjudan till invigningen av *Stockholms Amfibieregemente* 2021-10-01. Bakgrunden är försvarsbeslutet och att det ska bli två amfibieregementen. Det var ett stycke historia som vi var med om. Försvarsmakten växer och den amfibiska förmågan efterfrågas. Beslutet innebär en volymmässig ökning av den amfibiska förmågan och en strategisk syn på var den ska finnas. Lägg nu in i almanackan datumet *1 oktober* som en högtidsdag och minnet av att det åter blev en amfibiekår med två regementen som utbildar och upprätthåller beredskap med två amfibiebataljoner.

Vi lite äldre som var på Berga tänkte på en rekryterings slogan "*solen lyser alltid på en Kustartillerist*" för solen kikade lagom fram då ceremonin skulle gå av stapeln. Ryktet sa att det tyvärr var sämre med sol för kamraterna i Göteborg. Vi får hoppas att solen lös inombords hos de som var där. På Berga genomfördes ceremonin på gräsplanen utanför *Vanheim*.

Efter avlämning och parad för fanan så höll **C MS OPA**, Chefen för Marinens Operativa avdelning, öv *Anders Åkermark*, och stf **C Amf1**,

övt *Joakim Kindahl* anföranden. Det blev en historisk tillbaka blick om vårt ursprung, insatser, förändringar och nya utmaningar. Allt sammanfattas väl under begreppen dåtid, nutid och framtid och att vi gör nytta i olika situationer. Jag själv kan konstatera att de som var yngre då jag tjänstgjorde på regementet har blivit lite äldre, tar ansvaret och driver utvecklingen framåt och vårdar den fina förbandsanda vårt regemente har. Jag har fullt förtroende för att de kommer lyckas med morgondagens utmaningar och kan bara önska dem lycka till.

Övlt J. Kindahl

Det var en speciell känsla att som gäst få vara med och ställa upp vid en regementsuppställning, för flera av oss var det många år sedan. Det är alltid lika imponerande att se denna struktur, volym av personal och lite pompa och ståt med musik och fanor.

Efter ceremonin bjöds på fika och vi alla gäster fick möjligheten att mingla. Många roliga skratt, reflektioner över kulturen och förbandsandan och vad den faktiskt medför. Vi kan fortfarande konstatera

att vårt regemente inte har svårt att få sökande, det finns något där som drar.

Honnör till er alla på vårt regemente som vårdar den fina kultur och inställning till vad som krävs i alla situationer, ni gör det bra! ■

Magnus de Jong

Visst är vår fana pampig och vacker?

Kustjägarnas minnessten

Stenen placerades ursprungligen mellan "Gröna Villan" och jägarbryggan men togs bort därifrån för att bereda plats för Bostadsbyggen. Stenen har nu efter ett antal turer fått en ny plats nära rampen i Grisselmaren. Där fanns en gång i tiden en utedansbana. Det är passande nära "Jägarbryggan".

Stenen fick en officiell platsinvigning den 29. september.

Red.

Nya medlemmar

Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen

Mikael Johnsson, STOCKHOLM

Henrik Krohn, ÅBY

Magnus Lagerstierna, STOCKHOLM

Mikael Lantz, VÄRMDÖ

Olof Lundblad, STOCKHOLM

Björns Osswald, SEGELTORP

Bertil von Quanten, ENSKEDE

Thomas Trouin, BORGHOLM

Christian Wollin, TYRESÖ

Avliden medlem

Vi tackar för hans trohet och behåller honom i vårt minne

Folke Nybom
KISA

Invigning av Amf4

Truppens front mot podiet.

Det är den
**1. oktober
2021**

Amfibiekåren skall denna dag få en utökning med en nygammal utbildningsplats i Göteborg, tidigare KA4 från och med nu Amf4! Det är en stor dag. Man har äntligen insett att Göteborg, med Landets största import/ exporthamn, behöver en snabbt gripbar Försvarsresurs.

Nu erfordras att det ävenledes skapas en plattform för ett modernt luftförsvar. Se det som en parentes till det som ska förtälas om dagen.

Truppens högra flygel.

Truppens vänstra flygel.

Fanvakten.

Hedersläktaren med HKH Kronprinsessan och övriga dignitärer.

Garnisonschefen lämnar över till C Amf4. I bakgrunden VIP-gäster.

Försvarsministern håller tal.

C Amf 4 lämnar av till H K H Kronprinsessan.

Vapenbröderna har fått äran att delta i denna händelse. Det är 1.vice ordf Staffan och redaktören som blev utsedda därtill. Således kl 05.53 skulle vi vara uppsuttna i X2000 för transport till Götet. Givetvis var vi på plats i god tid. Staffan som numera har sin bostad nära och söder om staden hade ganska enkelt med transport. För undertecknad var det lite svårare med kommunikationen fast med en hjälpsam hustru så blev det biltransport som blev lite äventyrlig då framkomligheten i vår huvudstad inte är vad den har varit. Nåja, vi körde som vi, lantisar, alltid har gjort d v s vi bröt mot en del regler för att klara tidskravet.

Så begav det sig att två välklädda äldre herrar stod på perrongen kl 05.48 – där fanns då inget tåg. Det var förvånansvärt många som hade samma mål. Bland dom väntande stegade tre personer iklädda fältdräkt. Med min, sedan gammalt invanda, inspektionsblick – ni vet puts, knäppta knappar, rätt stuk på basker – fanns här inget att anmärka. Men, två ansikten verkar bekanta – Generallöjtnant Salestrand

och H K H Kronprinsessan Victoria med sin adjutant. En överraskning som på något vis förgyllde den tidiga morgonen. De hann knappt stega förbi oss när tåget sakta och tyst gled in på plats. Snabbt ombord, ta sina platser och gör sig hemmastadd. 05.53 svischade vi iväg mot målet. Några minuter efter kl. 09.00, ankomst Göteborg. Alla hade bråtom av tåget och kryllade mot utgången. Staffan hade varit förutseende och beställt en bil som stod och väntade på oss – ceremonin på Amf4 börjar kl 10.00 – men oj, inte välkomnades vi med solskin utan ett av årets värsta störtregn med kraftiga vindar rädde denna dag. Det var inget bra väder för civil klädsel med lågskor och fötterna var blöta redan efter några meter till den väntande bilen. Välsignad vare fält-dräkten.

H K H Kronprinsessan inviger Amf4.

Forts sid 10 >>

H K H Kronprinsessan och Förbandscheferna genomför inspektions marsch.

Ankommen i god tid stegade vi mot kanslihuset där det var ett stort party-tält uppställt vari en musikkår framförde olika stycken. Alldeles intill stod ett större tält dit vi hänvisades och där det serverades kaffe vilket var mycket välkommet i denna väderlek. Därutöver serverades annan dryck av olika valörer med ledsagande tillbehör i form av snittar och kakor. Det var hit de inbjudna gäster av olika rang så som *nationens försvarsminister, överbefälhavare, garnisonschef, polischefer, marinchefen, arméchefen* och många andra dignitärer. Givetvis anlände även H K H Kronprinsessan till denna prominenta samling. Denna träffpunkt var fantastisk med många kända tidigare kollegor som återsågs. Ja, så var det vi, *Staffan* och *Ego* liksom katter bland hermeliner. Här blev det nu mingel alltmedan regnet välsignade landsbygden. Efter en liten stund blev det då avtåg till framsidan av kanslihuset där det var uppriktat tält för alla dignitärer, talare och VIP-gäster. Truppen började ställa upp, åskådare och övriga representanter för olika föreningar intog sina platser – jag låter här bilderna tala.

Invigning av Amf4

» Nu blev det avlämnningar och visitationer, fanmarsch och tal av försvarsministern och militära chefer. Det blev ett stämningsfullt överlämnande till den nya förbandschefen – här noteras att överlämnande översten Patrik Gardesten fick stå länge framför sin trupp i detta regn – så när det var överlämnat fick det nya överhuvudet, översten Fredrik Herlitz, njuta av regnvädret. Till sist kom så slutklämmen, invigningen av det nya förbandet. H K H Kronprinsessan Victoria intog podiet och genomförde, på uppdrag av Hans Majestät Konungen, invigningen med ett kort anförande med efterföljande inspektion av uppställda förbandsenheter. Detta gjorde hon på ett BRA sätt.

När ceremonin var klar blev det avtåg till Idrottshallen, som denna dag hade fått en festanpassad uppfräschning, och där serverades en god lunch med en miljöanpassad meny. Här kunde man nu förnimma en viss avslappning efter alla visdomsord, ceremoniella åthävor och det ihållande regnet. Lunchen avslutades med lätt mingel och handskakningar innan alla återgick till sin vardag.

Här vill vi inflika våra lovord till fotografen Kim Svensson, som utan att störa, åstadkom fantastiska bilder från denna minnesvärda dag.

Vi hade nu bara att ta oss till stationen för att återigen borda X2000 för återfärd till våra redan. ■

Ceremonin avslutad, truppen skingrad, gäster på väg till Idrottshallen och i Kanslihuset pågår en samling av de militära cheferna. Överstelöjtnant F. Herlitz får sina Överstegradbeteckningar påmonterade av Marinchefen och Försvarsmaktens produktionschef.

Klart. Den nyutnämnde Översten Fredrik Herlitz, Garnisonsbefälhavare och Regementschef flankerad av General Svensson och Amiral Ewa Skoog Haslum.

En minnesvärd dag.

Lycka till Amf4!

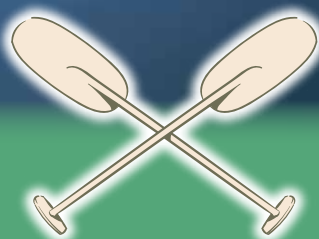
Red.

« LYCKA TILL
Amf4 »

Paddla *havskajak*

Bottenhavet stilla.

Den första kajaken jag mötte
var en Klepper Aeriuss II.

Det var under min utbildning
till regementsofficer 1981.

Ute på Korsö där vi hade
orienterande utbildning om
kustjägartjänst. Vi skulle
under några veckor få en
inblick i vad dåvarande
kustjägarbataljonernas
uppgifter egentligen inne-
bar. Det blev inte många
timmars träning i kajaken
innan det var dags för en
24 timmars paddling.

*M*innena från denna paddling var ont i baken, eftersom den uppblåsbara dynan hade punktering, och ont i händerna efter en träpaddel. Men också helt underbara naturupplevelser från att paddla vid soluppgången. Där och då så tyckte jag nog inte att kajaklivet var en del av mitt liv.

Tiden går och jag fyllde plötsligt 50 år och ville ha någon bra naturupplevelse i födelsedagspresent, de positiva minnena från den tidigare paddlingen tog överhand. Jag fick en gentlemannamässig paddling med god mat. Det tog en tid innan vi hittade ett företag som hade konceptet. Det blev tidig avfärd ner mot *Sankt Anna skärgård* och där var det dags igen. Både jag och min fru blev fast för havskajakpaddling efter en tredagarstur i ett kajakparadis. Både sitsen i kajaken och paddeln hade genomgått en positiv utveckling.

Vad är det då som gör att kajaklivet är något för oss? Skärgården har alltid tilltalat oss och jag hade nog inte valt Kustartilleriet om det inte var för skärgården och att det var mycket teknik som skulle hanteras. En annan sak som slår mig är att vi planerar och sedan möter vår plan verkligheten, som så många gånger kraschar planen på grund av väder eller annat så det blir ett "omfall" med andra vägar. De gånger som planen faller in och vädergudarna är goda gör att jag bara njuter av livet, vad duktiga vi är på att planera. Ett exempel från sommaren är när vi var uppe vid *Höga Kusten* och gav oss ut på morgo-

Störtregn.

nen på ett *Bottenhav* som låg blank som en spegel. Nåja man har inte alltid tur med vädret utan kan hamna i plötsliga störtregn och då gör man bäst i att lägga sig i lä, vänta till regnet upphör innan vi går iland, packa ur och slår upp tältet. Allt i kajaken var ju torrt och det enda som var blött var överkroppen. Det finns en tjusning med en sådan situation också

Att tyst glida fram genom skärgården gör att man får uppleva naturen. Vi hade turen att hamna nära ett skär där en fiskare lagt ut fiskrens som 15 st havsörnar i stillhet satt och mumsade på. Att plötsligt se en säl sticka upp huvudet och nyfiket kika på oss för att sedan tyst försvinna och komma upp på andra sidan kajaken. Eller varför inte bara att sätta sig på en klippa långt ut och ha fri sikt mot horisonten och njuta av att vi i lä av öar kunde ta oss dit trots ganska hård vind.

Det slår mig att jag ofta nyttjar de erfarenheter jag fick från livet som officer. Innan planeras färdvägar och möjliga mål, mat och dryck som ska med samt hur vi tar

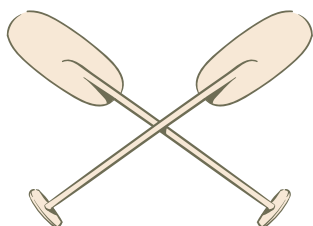

» oss till isättningsplatsen. Säkerheten för oss är en av grunderna. *Vad händer om vinden ligger på NO och Havssvalget ska passeras? Hur blir vågorna på grund av bottenförhållandena vid olika vindar? Var kan man gå iland? Var finns det fina bad- och tältplatser?* Men också att söka en färdväg där man får gå i trånga passager, grunda vatten och komma naturen nära. Man måste också alltid fundera på hur gruppen klarar distanser och väder. *Vilken form har jag och kamraterna och var går gränsen för oss? Vilka marginaler har vi?*

En sak som jag fick lära mig av en äldre kollega i Härnösand 1980 står alltid fast, en plan är en plan och då den möter verkligheten måste man anpassa sig till hur förhållandena är, det gäller nog i alltid.

Jag har genom kajaklivet fått förståelsen att se platser som jag förmodligen inte skulle sett så nära annars. Det är ju ganska lätt att lasta upp kajaken på bilen och ge sig av mot ett nytt område. Att sjösätta 10 mil norr om Trondheim och paddla ut till kanten av Atlanten och ligga i dyningarna är en speciell känsla, fjällsjöar och åar/älvar i norra Sverige med snöklädda toppar samtidigt som man ligger och badar vid en fikapaus. Att ge sig ut vid Höga kusten och se den från havsnivå samtidigt som jag blickar ut över Bottenhavet, Stockholms skärgård talar för sig själv. Skärgården utanför Stendörren/Trosa, Sankt Anna/Gryt med ett myller av små öar, skärgården utanför Grebbestad/Fjällbacka med de vågförhållanden som är där och de vackra klipporna eller bara att utforska Strömsholms kanal. Det är bara fantasin och nyfikenheten som sätter gränserna för var turen går nästa gång. Alla områden har sina utmaningar från väder och geografi till annan sjötrafik.

Ånnsjön med snötäckta fjäll.

Hur gör man för att börja paddla om man inte har gjort det innan?

Gå en kurs hos någon kanotklubb eller varför inte satsa några lediga dagar och boka in er på en tredagarstur i Sankt Anna hos en av de företag som har sina turer där, jag återvänder årligen dit för att njuta av ett bra koncept. Där behöver man bara ha normal fysik, lite pannben och gilla naturen, resten sköter ledarna med matlagning, navigering, säkerhet etc. Det är lite lyxigt att inte behöva planera allt eller vara ansvarig för navigeringen, det är bara att paddla på runt små öar och kobbar för att på kvällen komma fram till en fin ö med bra tältplatser och en tre-rätters middag. Man lägger sitt fokus på sig själv, sin kajak och njuta av en mycket vacker skärgård.

Paddlingen gör att jag håller min fysik bättre eftersom jag försöker skjuta på tidpunkten då min kropp inte längre orkar göra kul saker. Det finns ett bra mål att träna för och sedan njuta av att jag har en kropp som orkar att både paddla och sova i tält trots att pensionsåldern har passerats. Vi blir äldre men för den skull behöver man inte sitta still, ut och njut utan att öva med en hotbild mot gruppen. Planera noga och var beredd på att allt inte blir som man planerat. ■

Magnus de Jong

Middag/lunch/fika m kajakparadiset.

Övning Thor-Leif

Regementsförvaltaren förrättar Chefens tal.

Fanvakt, Dragonmusikkåren och utbildningsbataljonen samlad.

Mössa av beordrat.

Apropå **Thorleif** så tillkom den 1963 på dåvarande PCS (plutonchefsskola), Stavning- en då var **Thor-Leif** och det blev något av en samhörighetssymbol för den enheten. Omkring 1966 togs symbolen till 2.jägar- plutonen. Under några år tonade symbolen

bort men när under- tecknad blev Pc 69/70 så blev den återväckt. Dom där- på följande åren till- kom en mängd olika symboler som hade tvivelaktiga symbol- värden vilket blev ganska komiskt i längden. Under mina första år (72-74) som kompanichef framarbetades, givet- vis med resp Skol- chefs medgivande, i

Basker på!

samverkan med Kompaniassistenterna och Plutonchefer, att **Thor-Leif** skulle vara en Kompanisymbol. Symbolens vidare användning finns beskrivet i andra sammanhang.

Red.

Beredd motta förmaningsord.

A terigen har det genomförts rubricerad övning som har sitt ursprung i den äldre utbildningen till Kustjägar-are där syftet var att testa soldaternas förmåga och vilja under svåra förhållanden för att utröna huruvida man var lämplig för vidare utbildning. Den typ av övning hade olika innehåll från att under dom första åren vara en typ av gruppfälttävling. Efterhand som man fick erfarenheter (60-talet) blev övningen mera omfattande i dels längre tid och bredare innehåll. Övningen namn blev antaget först under Amfibiekårens tid. Övningsomfattningen är givetvis anpassad till soldaternas annorlunda profil. Det är inte desto mindre krävande och att genomföra den med godkänt resultat är att betrakta som en personlig merit. Tecknet på genomförd övning är att få bära den *commandogröna Baskern*. Utdelningen av *Baskern* genomfördes som ett delmoment och avhölls i klassisk miljö – *Oskar-Fredriksborg, nedre verket*. Härvid avslutades ceremonin med en mycket stämningsfull *Soldaterinran*. Ett minne för livet.

Övning Thor-Leif

En fem dygn lång prövning som syftar till att sätta både stridsvärde och soldatkunskaper på prov i skiftande skärgårdsmiljö. Efter lite drygt elva veckors grundutbildning har årets värnpliktiga vid Stockholms amfibieregemente nu nått en viktig milstolpe i utbildningen. Från och med nu får de titulera sig som amfibiesoldater och med det bära den gröna baskern. Nedan kan du läsa ett utdrag ur det tal som levererades av utbildningsbataljonens chef, **major Caroline Cordshagen**, i samband med övningens avslut vid Oscar Fredriksborg.

Vic Per

”

Ni står nu på historisk mark, precis som så många amfibiesoldater stått uppställda innan er. **Övning Torleif** är en milstolpe i er utbildning. Ryggsäcken har blivit lite tyngre, men inte bara av regn, vattenövergång och utrustning, utan även med nyvunna erfarenheter. Ni har precis avslutat eran första prestationsövning, där vissa delar handlar om att lära sig att leva med ovissheten, att hantera att inte veta vad som sker härnäst. Under fem krävande dygn har även era kunskaper och färdigheter prövats – samt er vilja och förmåga att fortsatt lösa uppgift när orken och energin börjar tryta.

När det blir kallt, blött och mörkt. När sömnen uteblir och osäkerheten och ovissheten är total, då kan det vara svårt att bemästra sina inre demoner – men där har ni otvetydigt visat beslutsamhet om att sätta upp-
giften och gruppen före er egen bekvämlighet – Det är denna inställning som karaktäriserar amfibieförbanden; det är vårt signum – SEMPER OPUS SOLVE!

«SEMPER OPUS
SOLVE»

Regementets
duktiga
fotograf
Ditte.

Bataljonschefen håller anförande.

Fanvakten i Nedre verket.

Delar av truppen under soldaterinran.

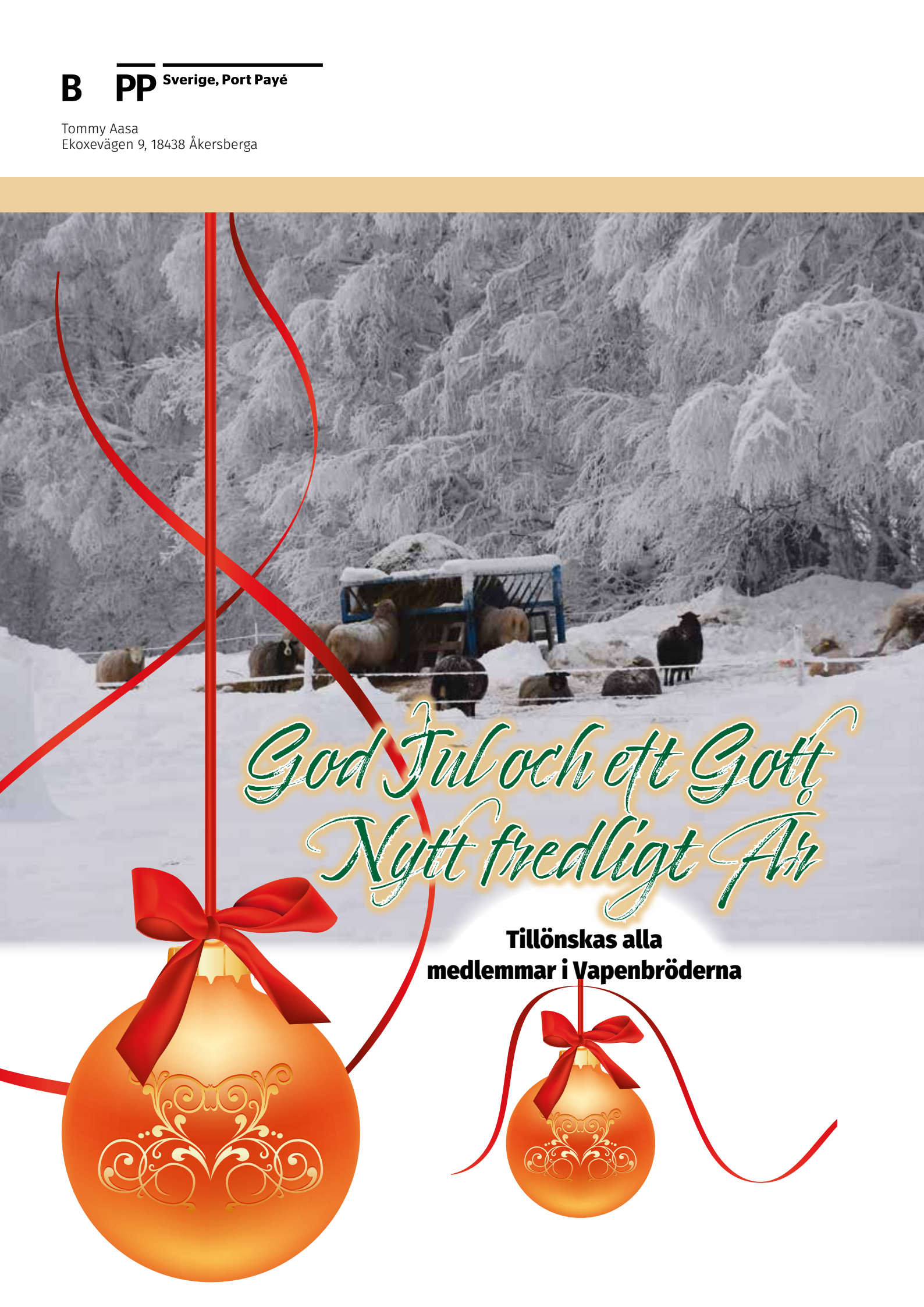
Jag har även känt stolthet över er instruktörer som med erfarenhet och kompetens, har kunnat utmana soldaterna på rätt sätt. Så de själva har lyckats genomföra en övning, som för stunden känts svår och jobbig. Att få utmanas i en trygg miljö, med tillit till instruktörer och kamrater, och lyckas ta sig igenom det som känns omöjligt. Det är där och då, vi som individer växer.

Vi blir starka tillsammans. Jag vill berömma insatsen som var och en av er gör, när ni lyfter er själva och varandra.

Amfibieförbanden är de som står i det främsta ledet för att möta det försämrade omvärldsläget, inte bara här, längs den svenska kusten, utan i samtliga krishärdar där Sveriges riksdag beslutat om svensk militär närvaro. Genom **övning Torleif** har ni tagit viktiga steg i utvecklingen för att bli en del i 2.amfibiebataljon.

”

*God Jul och ett Gott
Nytt fredligt År*

**Tillönskas alla
medlemmar i Vapenbröderna**